Ч. 265 (14.162). Львів, субота 5. жовтня 1935. Pocztowa opłata oplacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

На підбій Абісинії.

РОЗМІЩЕННЯ АБИСИНСЬКИХ ВІЙСЬК.

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. Загальна мобілізація, яку оголосив Гайле Селясіє, обійме понад міліон абісинців. Комавдантом північної 250 тисячної армії є Рас Касса, якого головна кватира є в Ґондворе. Армія засоблена в харчі і муніцію на два роки. На схід від ріки Такасе стоїть 200 тисячна армія під командою Сеюма. Губернатор провінції Макале Ґуґса командує 150 тисячною армією. Міністр війни Рас Мулюґета помагатиме наслідникові престола, який є одночасно губернатором провінції Вальо, на яку наступають італійці. Рас Кеноде Менґеша, губернатор провінції Гедем, дістав приказ прийти з допомогою наслідникові престола зі 100 тисячною армією, яка має боронити доступу до Ауcса і Данакіль. Головна кватира цісаря буде мабуть у Гаррарі.

БОМБАРДУВАЛИ ШПИТАЛЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА.

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. Гайле Селясіє заявив в інтерв'ю з кореспондентом Райтера, що **перші бомби італійських літаків, які бомбардували Адую, впали на шпиталь Червоного Хреста. Є вбиті і ранені сестри милосердя.**

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Райтер повідомляє: Цісар Абісинії надіслав телеграму до Женеви повідомляючи, що Адую бомбардували літаки другий раз. **Чотири літаки скинули 78 бомб,** одну з них на шпиталь Червоного Хреста.

ПАРИЖ, 4. 10. ПАТ. „Парі Соар" повідомляє з Аддіс-Абеби: Останні вістки потверджують, що бомби, які скинули італійські літаки на Адую, спричинили великі шкоди. Численні доми знищені. **Між раненими і вбитими є жінки і діти.**

Абісинські війська посуваються на стрічу італійських відділів, які йдуть на Адую.

ПЕРЕПОЛОХ МІЖ НАСЕЛЕННЯМ.

БЕРЛІН, 4. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють, що підчас летунського нападу італійських ескадр в Аділраті знищили 100, в Адуї 15 домів. Між населенням обох міст повстав переполох. Мешканці покидають масово хати і втікають в ліси та гори.

ЯК БОМБАРДУВАЛИ АДУЮ?

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. Абісинський міністр закордонних справ надіслав телеграфічно до Аддіс-Абеби подробиці про бомбардування Адуї. **Перший напад 4-ох літаків відбувся досвіта. Перша бомба впала на шпиталь, на якім виднів прапор Червоного Хреста.** Коло 10-ої год. перед полуднем напало на Адую вдруге два літаки. Загалом літаки скинули 78 бомб.

ПЕРША ПЕРЕМОГА АБІСИНСЬКИХ ВІЙСЬК.

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс-Абеби, що **до завзятих боїв дійшло у північній частині провінції Тіґре. Абісинці запевняють, що італійці відступають під охороною літаків.**

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. Кружляє поголоска, що абісинці відкинули італійців у провінції Аґам. **Через непогоду рейд італійських літаків на Аддіс-Абебу не вдався і літаки мусіли вернутись.** В ріжних частинах столиці Абісинії уставили протилетунські гармати. В центрі міста, на площі Рас Маконена, стоїть дві гармати, на залізничім двірці 4 гармати. Доступ на залізничий двірець замкнули для публики тому, що з поспіхом відходять транспорти війська. Загальну мобілізацію оголосили перед цісарською палатою у присутности великого числа вояків. Цісар накликує у відозві всіх абісинців до патріотизму, щоб відбили наступ наїздників. Кожне речення відозви відчитували при битті бубнів. Відозву приняли зібрані невмовкаючими оплесками і воєнними окликами. Змобілізовані вояки обєднаються зі своїми відділами щойно коло 12 жовтня. **Мобілізація охопила міліон людей.** Хто не вступить до війська того розстріляють. **Лікарів і санітарний матеріял доставить Єгипет.**

НЕСПОДІВАНІ ТРУДНОЩІ ДЛЯ ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК.

ПАРИЖ, 4. 10. ПАТ. Довголітний римський кореспондент „Тану" Ґентізон, який перебуває тепер в Еритреї, надіслав цікаві подробиці про наступ італійських військ.

Італійські війська перейшли абісинський кордон перепpавляючись через ріку Мареб на понтонах. Води цієї ріки піднялись, щоб можна було її перейти вбрід. Італійська армія складається з відділів правильної армії, відділів фашистівської міліції і відділів туземців. Заздалегідь розділили ролю між цими відділами в такий спосіб, що недотягнення одних вирівнуватимуть спеціяльними кваліфікаціями інших. Розпочинаючи офензиву італійський штаб числився з фактом, що Адую не вдасться легко здобути. Останні вістки кажуть, що в околицях цього міста зібралось 40 до 50 тисяч абісинців. Крім того 20 км. від Адуї лежать руїни міста Акум з прегарними обелісками і гробницями перших абісинських королів. Абісинці вважають це місто за святість і не віддадуть його італійцям без боїв.

По переході ріки Мареб італійське військо надибало відразу на великі теренові трудноші. Там нема доріг в европейськім значінні. Відділи військ мусять посуватись наперед по стежках караван у гірськім терені, щонайменше на просторі 60 км. Операції в таких умовинах будуть дуже тяжкі. Італійський штаб запевнив собі правильну доставу муніції і харчів мулами. Кожний вояк забрав зі собою 2 літри води, кожна компанія найменше по 50 літрів води. Спеціяльні гидроґрафічні комісії розсліджують джерела і видають осуд, чи найдену воду можна пити. Кожна італійська дивізія має гірські вантажні самоходи, добре пристосовані до місцевого терену. Перед вимаршем відділів у поле колишній міністр преси і пропаганди гр. Чіяно (зять Мусолінія) виголосив в Асмарі промову до війська заявляючи, що незабаром італійці пімстять кров поляглих в Абісинії в 1896 р. Ця промова — запевняє кореспондент — викликала ентузіязм між вояками, які вважають собі за честь пімстити погром під Адуєю.

ЯПОНІЯ ВИСЛАЛА ДО АБІСИНІЇ ОБСЕРВАТОРА.

ТОКІО, 4. 10. ПАТ. Рада міністрів радила нині над положенням у східній Африці. Мін. Гірота заявив, що Японія залишиться невтральною тимбільше, що годі передбачити дальший хід подій. Японія висилає військового обсерватора на італійсько-абісинський фронт. Доки Ліга Націй не означить становища згідно з постановами статті 16. договору Ліги Японія не обовязана означувати своє становище.

Війна почалась...

Львів, 4. жовтня 1935.

Можна сказати, що єдина користь з Ліги Націй досі та, що війна, яка нависла від місяців, прийшла поволі, після довгої застанови і предовгих дипльоматичних нарад. Не здивувала вона нікого. Воєнний настрій Італії потребував нагоди, щоб дати волю міліонам зорганізованих фашистів, готовим до битви кожної хвилини. Мусоліні не надурно запалював своїми промовами масу, цілими роками вказуючи пальцем на море.

Від останньої війни з 1914 р. змінилось чимало. Сьогодні не маємо проти себе давно підготованих двох ворожих союзів. Ніхто не сумнівається, що італійсько-абісинська війна не скінчиться на двобою. Англія мусить виступити в обороні своїх морських і кольоніяльних інтересів. Не може вона допустити до того, щоб Італія загородила їй дорогу до Каїро, південної Африки, до Індії. Питання тільки в тому: хто стане на її боці і хто схоче покористуватись воєнною хуртовиною, щоб „поправити" свої незадовільні успіхи з останнього миру?

Три великі держави не мають обовязку слухати постанов Ліги Націй: Злучені Держави, Німеччина та Японія. Політична гра таких трьох сил може перемішати всі карти европейським дипльоматам. Кожна держава схоче використати нагоду, щоб постачати те, чого бракує одній з ворожих сторін. Одні позичатимуть гроші, другі сирівці, треті схотять заробити на посередництві. Навіть наймирніші закутини, такі як Швайцарія та Голяндія, радо приложуть руку до воєнного інтересу.

Тимчасом у Женеві, в гарній палаті Ліги Націй, лежатиме пакт, що передбачує гострі засоби проти держави, що почала війну. 16-а стаття пакту Ліги Націй каже:

„Коли один із членів Ліги користується війною всупереч зобовязанням, принятим у статтях

12, 13 або 15-ій, тоді тимсамим його уважатимуть за такого, що вжив воєнного акту проти всіх членів Ліги. Ці члени зобовязуються зірвати з ним негайно всякі торговельні та фінансові звязки, заказати своїм громадянам, щоб не піддтримували ніяких взаємин з громадянами держави, що зломила умови і врешті перервати всякі порозуміння у справах фінансових, торговельних чи особистих між громадянами цієї держави і громадянами інших держав, що належать або не належать до Ліги".

Ліга Націй як мирова установа обмежилась тільки до торговельних і фінансових санкцій тому, що занадто важко було би мобілізувати всі держави проти одної. Пасивне становище як засіб застосувати легше. Торговельний і фінансовий бойкот підчас війни не менше дошкульний, як воєнний наступ. Та саме тут виринають сумніви: як яка держава схоче розуміти свою ролю у цій війні.

Хоч який непопулярний з ідейного погляду італійський похід на Абісинію у світі, то занадто багато в Европі держав, що мають старі порахунки з державами, які закріпили версайський мир новими кордонами. Англія, що не від сьогодні вважає за свій обовязок стежити за світовою рівновагою, має не менших ворогів, як Італія, хочби тільки тому, що вони лякаються її гегемонії. Тепер Ліга Націй буде приневолена поділитись на два табори. Англія хоче якнайскорíше знати, кого має проти себе і подбає певно за той поділ.

Як у 1914 р. — мало хто вірить у затяжну війну. Єдиний клімат Абісинії, що не дозволяє на воєнні операції ввесь рік, дає надію, що більш як кілька місяців війна там не протягнеться. Але при сучасному розвою техніки ніхто не може передбачити ріжних етапів такої війни. Люди мають нагоду до всіляких можливих здогадів і гороскопів.

Ріжниця з ситуацією 1914 р. одна: — тоді, як на полях битви гудітимуть гармати та літаки, европейські дипльомати не перестануть радити...

—o—

Доки це буде?

Перепони для праці Маслосоюзу на Волині.

Довідуємося, що на Волині йде зі всіх сторін натиск, щоб Районові Молочарні, члени Маслосоюзу, зірвали торговельний та організаційний звязок з їхньою господарською централею, хоча наші кооперативні круги дістали були приречення, що українські господарські централі матимуть там свободу праці. А дійсність така, що тільки завдяки інтенсивній організаційно-технічній праці і солідній торговельній обслузі Р. М. Маслосоюзом є вони під цю пору найбільшими і найкраще загосподарованими кооперативними молочарнями на Волині. Вислідом цього є задоволення і матеріяльні користи зорганізованих селян, про що цікаві можуть довідатися з виплат за молоко селянам у тих Р. М. Що могли би принести нові експерименти — не важко догадатися.

Дальше довідуємося ще, що перед 6 тижнями зачинено приміщення Відділу Маслосоюзу в Луцьку під притокою санітарно-будівельних недостач і до нинішнього дня, не зважаючи на виконання виданих заряджень — відділ той не відчинений. Тут варто замітити, що саме кільканацять днів передтим дістав Відділ Маслосоюзу в Луцьку письменне признання від міської управи за *взірцевий лад і порядок у крамниці з набілом* (що й подавало „Діло").

При цій нагоді пригадаємо, що два роки тому не міг Маслосоюз відчинити свого складу в *Рівному*, бо... аж два винаймлені по черзі приміщення не відповідали законним вимогам про торговлю набілом і... загрожували публичній безпеці. Це не було ніякою перешкодою, що в тих самих льокалях зараз по усуненні Маслосоюзу примістились інші крамниці.

Так як справи стоять, то в дійсности Маслосоюз побіч названих користей для зорганізованого селянина зачав перший через свій Відділ в Луцьку нормалізацію торговлі набілу та поправу санітарних відносин у цій бранжі на Волині. Одначе, як бачимо, того всього вести йому не вільно! Рішають тут якісь дивні мотиви.

Якже інакше оцінюють працю і ролю Маслосоюзу в господарстві держави ті польські чинники, що стоять дещо дальше від відомої „політики" на Волині! Як критично дивляться вони на деякі потягнення волинських урядових чинників саме супроти української кооперації і Маслосоюзу зокрема!

Ось перед нами варшавський *„Час"* а в ньому (ч. 266. з 28. IX.) „Лист з Волині" з характеристичним підзаголовком: *„Рентовність, молочарні і–. політика"*. В тому листі читаємо між іншим:

„Східна Галичина відграє велику ролю в нашім рільнім експорті, головно у вивозі набілу. Волинь має безумовно дуже гарні умовини. Перед двома роками Маслосоюз втягнув Волинь у свою велитенську молочарську організацію, найбільшу у Польщі і найкраще зорганізовану молочарську спілку, яка висилає свої продукти до Берліна і яку цінять як фірму в Льондоні. Але Маслосоюз був український. Тутешні польські діячі посуджують його у протидержавній діяльности, мовляв, його філії були гніздами ОУН. Не розумію, як могло би це відповідати правді. Централю і філії Маслосоюзу опанували чинники зближені до УНДО, поміркованої партії, яку сильно поборюють боєвики з ОУН. Підчас недавніх поїздок по Галичині мін. Косцялковського саме тоді, коли міністер вів наради з членами УНДО, відвідав він теж офіціяльно Маслосоюз. Сумніваємося, щоб міністер внутрішніх справ відвідував гніздо терористів. Врештою якщо станиці Маслосоюзу на Волині масово розвязували, то як офіційну причину висували щось зовсім інше, ніж політичні мотиви. Коли рік тому у Варшаві замкнули сітку комуністичних книгарень, сталось це внаслідок доказаної вини, про яку звідував акт обвинувачення.

„Замість Маслосоюзу ведуть свою діяльність нові кооперативні союзи, що їх піддержує влада. В них може купувати тільки член, який вплатив уділ; щоб купити товар, треба заплатити уділ. Кооператива продає по ціні майже рівній ринковій ціні. Сильні станиці Маслосоюзу дійсно впливали на висоту цін на вільнім ринку; вони — як мене інформували в Рівному — старались не продавати дорожче, ніж на вільнім ринку. У крамниці Маслосоюзу міг купувати кожний. Це був найдогідніший тип кооперативи. Побоююся, що населення розуміє вищість тамтих над тими, що перші лучить з ініціяторами з Галичини, другі з ініціяторами зпоміж адміністраційної влади. Бенефіцієнтом вищости перших напевно не є польська влада. Не знаю, чи слід було анґажувати свій авторитет на відтинку, який без сумніву ще виявляє ваганця і — як виходить з порівнання відносин у Галичині — буде виявляти вагання ще довший час. Юрій Міхаловський у брошурі, що її видав Інститут Суспільних Справ, виказав нам недавно, як мало корисним виявився для польських кооператив за Сяном протекторат офіційних чинників".

Цей критичний голос, піднесений за сторінках консервативного польського щоденника, є вже пророчистий і не потребує ніяких ближчих пояснень. Чи дійде тільки цей розумний голос до тих, до кого він спрямований і — найважніше — чи їх переконає?!

Перше засідання нового сойму.

Відкриття парляментарної сесії викликало велике зацікавлення у Варшаві. Вже в год. 9-ій рано в кулюарах сойму було повно послів. По год. 9.30 приїхав до сойму прем. Славек, а незабаром предсідники перших засідань сойму і сенату пос. ген. Желіґовський і **сен. А. Горбачевський.** Оба предсідники в год. 9.30 склали приречення на замку на руки президента Мосьціцького у присутности прем. Славека. Точно в год. 10.10 салю нарад виповнили посли. На салю увійшов прем. Славек і відчитав відручне письмо президента Мосьціцького такого змісту:

Тяжкою долею поневоленого народу, кривавою жертвою кількох поколінь мусіла Польща заплатити за злу організацію держави, за лихі закони, за розпаношену сваволю, за недостачу поваги влади давної Річипосполитої. Доля рішила, що в найтяжчу годину, велика людина — найбільша в історії Польщі — генієм своєї думки, працею цілого свого життя, опромінила наше покоління. В розбитім народі віднайшов приспані сили, державу воскресив і працював до смерти над розбудовою її могучости. Провідною думкою останніх його літ, щоб силу і розвиток держави опирати на повазі і силі добрих законів. Переведено направу устрою, якого домагався. Він повинен забезпечити Польщу перед поворотом нещасних марев минувшини, які довели її до упадку. Нова конституція повагою основних законів уводить у життя держави стійність і силу діяння її органів, устійнює ролю і завдання кожного з них, окреслює межі їх прав і обовязків. Основним їх завданням є служба Річипосполитій. Сойм і сенат покликані до того, щоб своїми ухвалами настановляли права і виконували контролю над діяльністю уряду. Вірю, що починами цієї палати буде кермувати журба за добрі закони для Річипосполитої, які будуть збільшувати її силу і повагу. Бажаю панам, щоби зуміли піднести свою працю на належний рівень і щоб у майбутньому могли споглядати на її вислідн з почуттям добре сповненого обовязку. Варшава, 4. жовтня 1935. р. Президент Річипосполитої — І. Мосьціцький.

Опісля прем. Славек покликав посла ген. Желіґовського, щоб обняв провід. Предсідник покликав на секретарів двох наймолодших послів і відчитав текст приречення. Секретар пос. Копець відчитав листу послів, з яких на засідання прийшло 195, на загальне число 208 послів. Викликаний посол заявляв голосно — прирікаю. По полагодженні формальностей сойм радитиме над новим реґуляміном і вибере президію.

На урядових лавках засіли всі міністри, багато віцеміністрів і вищих урядовців. Міністри, як є послами, засіли в перших лавках.

По зложенні приречення пос. Шецель зголосив кандидатуру пос. Станислава Цара на маршала сойму. Тому, що іншої кандидатури не було, предсідник пос. ген. Желіґовський заявив, що маршалом вибраний пос. Цар і запитав його, чи приймає вибір. Пос. Цар попросив годину часу до надуми і тому предсідник заявив, що перериває засідання на одну годину.

По перерві пос. Цар заявив, що вибір на маршала сойму приймає і обняв провід нарад.

Опісля марш. Цар виголосив довшу промову, в якій віддав честь памяти покійного марш. Пілсудського, яку посли вислухали стоячи. Згадав, що вибір на маршала сойму приймив за згодою президента. Тому, що конституція і виборча ординація змінені, запропонував покликати 17 членну комісію, між ними посла д-ра **Степана Біляка,** щоб опрацювала новий соймовий реґулямін.

По промові марш. Цара пос. Новак поставив внесок, щоб комісію поширити ще на 7—9 послів. У голосуванні перейшов внесок марш. Цара. На внесок пос. Медзінського головою реґуляміновоі комісії вибрали марш. Цара.

Маршал сойму заявив, що реґуляміновa комісія зійдеться негайно на наради і відложив засідання сойму до суботи до 11 год. передпол.

Закінчення шкільного року
в господарській школі Т-ва „Просвіта“ в Милованні.

Дня 27. вересня ц. р. відбулося в господарській школі Т-ва „Просвіта“ в Милованні святочне закінчення шкільного року. В просторій шкільній салі в передніх лавках заняли місця абсольвенти в числі 16 осіб, поза ними, в задніх лавках, засіли старші громадяни Милованя. На це ювилейне (бо з черги 25-те) закінчення шкільного року прибув зі Львова делегат Матірнього Товариства і член Головного Виділу, ред. Михайло Таранько, куратор милованської школи та її перший ініціятор д-р Іван Макух з Товмача, голова опікунчого комітету школи д-р Юліян Олесницький зі Станиславова та інж. Ганушевський, як відпоручник Маслосоюзу зі Станиславова. Як представники влади прибули: заступник товмацького старости м-р Й. Єжовський та від Повітового Виділу інж.-агроном Адам Рачковський. Прибув теж місцевий парох, який сповняв обовязки катехита в милованській школі.

В год. 4-ій попол. повитав усіх зібраних представників, учнів та гостей директор заведення *інж.-агроном Михайло Панащій*. У своїй промові підчеркнув він ті довголітні змагання „Просвіти“, що їх вона через милованську школу бажає поширити серед найширших верств нашого народу. Вже 25 літ сповняє милованська школа це завдання і вийшло з неї за той час велике число взірцевих господарів та непохитних носіїв рільничої культури і просвітянської ідеї. Дальше сказав промовець, серед яких тяжких умовин приходиться школі під теперішню пору працювати та зложив звіт з цілорічного ходу занять у школі, до якої вписалося 24 курсантів, а покінчило науку лиш 16.

Замісць переводити стереотипне іспитування курсантів виголосили деякі з них самостійно опрацьовані реферати, в яких, обговорили деякі ділянки з набутого знання. Найкраще опрацював реферат „Про управу калафіорів“ абс. *Михальчук*. Добре також вивязались зі своїх еляборатів: „Про управу помідорів“ абс. *Винничук* та „Про управу конюшини під жито“ абс. *Воробець*. Зміст усіх еляборатів був опертий на практичних досвідах, що їх всі три абсольвенти переводили в часі шкільного року.

По скінчених рефератах забрав голос *делегат Матірнього Товариства* і в своїй промові зясував велике значіння господарської просвіти й рільної культури для українських селянських мас, закликав абсольвентів до дальшої невпинної праці над собою через читання господарських книжок та журналів і вказав на деякі чужі народи, які невпинною та раціональною наукою рільного господарства піднеслися на вершки економічної сили й державної життєздатности. Відтак попрощав від Головного Виділу Товариства „Просвіта“ всіх абсольвентів, бажаючи їм на дальший шлях їхнього життя, щоб старалися якнайкраще використати набуті підстави господарського знання в милованській школі.

На закінчення делегат подякував управі школи за вмілий провід заведення та учительському зборові за жертвенну працю над курсантами. Повитав теж куратора школи в особі д-ра Івана Макуха та д-ра Юліяна Олесницького, як голову опікунчого комітету милованської школи. На руки представника влади зложив подяку за матеріяльну підтримку, яку милованська школа дістає від держави.

Відтак промовив до курсантів д-р *Іван Макух*. Говорив до них просто й сердечно, так по батьківськи, з глибини серця. Всі присутні слухали цієї промови нашого сивоголового діяча з незвичайним зацікавленням, а відтак деякі промовці покликувались на порушені ним думки та поучення.

Не менш бадьоро й торжественно промовив до курсантів д-р *Ю. Олесницький*, а також інж. *Ганушевський*, який спеціяльно підчеркнув ділянку раціональної годівлі худоби і — що за цим іде — поширення молочарської продукції, як певного джерела доходовости для широких мас хліборобського населення.

Місцевий парох попрощав курсантів теплими словами й закликав їх виконувати ті повинности та плекати ті громадянські чесноти, про які вони в часі курсів від нього почули.

Промовляли теж *оба представники влади*, які говорили дуже річево, приноровлюючись до потреби хвилини й торжественного настрою зібраних. У своїх промовах підкреслювали вони велику вагу господарської освіти, яка підносить світогляд широких сільських мас і для держави дає зразкових громадян. Крім цього м-р Єжовський порушив у своїй промові стан моралі повоєнного села і кинув жмут яркого світла на деякі ділянки родинного й суспільного життя на селі.

При кінці управитель заведення *інж. Панащій* попрощав усіх абсольвентів, бажаючи їм найкращих успіхів у самостійній праці при тих варстатах господарської праці, які будуть самі вести та подякував усім присутнім делегатам і гостям за участь у тому ювилейному святі милованської школи.

Відтак хор милованської школи під орудою *проф. Пеліха* відспівав кілька народніх пісень, серед котрих найкраще випала стрілецька „Гей, у лузі, червона калина“. Крім цього було скрипкове сольо при гітаровім супроводі та сольоспів молоденької милованської співачки. Присутні нагородили виконавців рясними оплесками. В часі хорових продукцій вписувалися присутні делегати до Пропамятної Книги.

Відспіванням національного гимну закінчилося це небуденне свято в милованській школі.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У північному Ірані далі триває велика спека. Температура в тіні понище 45 ст. Цельзія. Такої високої температури не нотовано від 30 літ. Досі більше 100 людей згинуло від сонячного пораження.

— У хвилині відкриття засідання еспанського парляменту кружляли поголоски, що в Абісинії вже зачались воєнні ділання. З того приводу Леру покинув засідання й пішов до м-ства закордонних справ, щоб скомунікуватись з еспанським послом у Парижі.

— Агенція Тесс подає, що центральний виконавчий комітет СССР іменував дотеперішнього керманича 3-го виділу західного комісаріяту закордонних справ Рубініна амбасадором у Брюсселі.

ВОЛОДИМИР НЕСТОРОВИЧ. 8)

Кілька днів над Чорним Морем.

Перед нами зліва вигринула з гущавини оселя рибалок, а трохи далі їх шинočок, що зовсім опустів. Москаль згодився повезти нас дальше, аж до гирла Камчії, звідкіля вже берегом іти було недалеко. За скрутом побачили ми безмежне море і на ньому невеличкий пункт, нашу моторівку, наче забавку грізної стихії... Зліва, за березі чорніла ще групка наших прогульковців, чекаючи на перевізника, що відставивши чергову партію, вертався саме за ними.

Ми миттю розплатились з бородачем і помандрували порнаючи глибоко в піску до місця переїзду. Знову підхопили кожного з нас сильні плечі болгарина і ми найшлись у човні. Тепер це вже не були сонні води Камчії, які не то плили — не то стояли, це був контраст до флегматичної вдачі очевидушно-буйної...

Човен легко вдарив у бік „Анетти“ і ми поперескакували туди, шукаючи наших давніх місць. Та вони були заняті, — пасажирів було більше... Поміж ними були також ті, які сюди їхали човном, а туди не хотіли вертатись знм під ніч, яка збільшувала небезпеку морської плавби.

Залога почала прохати, а відтак погрожувати. Вантаж моторівки — мовляв — рішуче завеликий і вони не можуть узяти відповідальности за нашу безпеку. Тому 6 осіб мусить рішуче перейти на човен.

Зразу поклик болгарів звертався до всіх, а коли „добровольців“ не було, почали вони натискати на тих, зпоміж прогульковців, які човном приїхали. Вони — мовляв — мусять іти туди. „Інакше не рухаємось з місця“ — заявили твердо. Мене просив студент переконати „публіку“, що так не йде, що з морем не слід жартувати.

І „Анетта“ стала тереном перепалок.

„Ті, що були, хай їдуть знову — викрикували давні пасажири моторівки. Раз вони згодились — пропало!“

„Ми вже їхали сюди, то тепер хай другі пробують невигідних сиджень у човні“ — боронились нові пасажири і не рухались з місця.

Коли і годився хтось із мужчин іти на добровольця, то зараз жіноцтво з його товариства противилось і не дозволяло. Тільки одна молода панна, приятелька нашої сусідки з вагону, зголосилась перша, твердим кроком зійшла в човен і з погордою дивилась на розсварених боягузів у моторівці.

Тимчасом налягла темінь, місяць на небі поясравішав і кинув срібну доріжку на морське плесо. Останні зариси берега розгубились у темряві, на щоглі блимала ліхтарня, безсильна своїм слабоньким світлом.

Не було ради. Залога рішила піддатись. На човен перейшов ще студент-болгарин і туди забрали теж з моторівки великий камінь, резервовий баляст для човна, коли він пливе порожній. Затріщав мотор й „Анетта“ рушила в дорогу.

Ще довго балакали пасажири про те, хто мав а хто не мав обовязку їхати човном. Не бракло і веселих епізодів. Ось починає жіночий голос пісню в надії, що співатимуть також інші. Та цим разом ніхто не йде в поміч... Завзята жінка не бентежиться ні трохи, співає до кінця, а потім сама собі бє „браво“... Назагал довелось ствердити, що поляки — народ до співу не дуже охочий, не так, як чехи.

Ми сиділи на передньому борті моторівки. Було невигідно і мокро, бо витягнений якір, що лежав недалеко, довго скапував водою і вся вона розпливалась по долівці. Підстелити не було чим. Вітрець повівав холодний і скинути із себе светерки (а тільки їх ми мали з собою) — означало — змерзнути, а то й перестудитись; треба було „терпіти“...

А час минав поволі. Ліхтарня над нами блимала безнадійно, тільки місяць своїм світлом буквально мостив срібну дорогу нашій моторівці.

Якась старша пані почала оповідати про рекінів. Вона — мовляв — хотіла їхати в Югославію замісць до Варни, але там небезпечна купіль. Там рекіни. Цього року перевернули вони каяк і пожерли двох його пасажирів, а також одна жінка, купаючись, виплила за сітку і зразу впала в пащеку рекіна. Коли рибалки приїхали рятувати (вона — мовляв — страшно кричала, коли її пожирав рекін), застали тільки червоне від крови місце.

Ця подія дуже схвилювала закордонних гостей і вони масово почали виїздити. Тоді місцева влада (де це було — ніхто не питав — хоч Югославія має морський беріг не такий, як Польща на Балтику), бажаючи рятувати ситуацію, виставила саме тоді зловлених рекінів на публичний вид, доказуючи, що всі вони при берегах Югославії не мають зубів, потрібних для людоїдства..

Врешті — коли ми теж проїхали поверх півтора години — ліворуч заблисло світло знаної нам уже морської ліхтарні. Стало ще привітніше. По якомусь часі віїхали ми в район варненського заливу. Вітрець десь щез, потеплішало, а ген на обрію іскрились рядками світла недалекої, коханої Варни. Морська вежа була вже зовсім від нас недалеко. Щойно тепер ми збагнули, що її світло не гасне і розцвітає, як нам здавалось досі, особливо, коли ми дивились на неї з „Морського Казина“. Ні. Вона ввесь час світила, тільки, що прожектор на її вершку безупинно крутився довкола, через те поки світло до нас звернулось, ми мали враження, що воно погасло.

Чим ближче було берега, тим яскравішим світлом витала нас Варна, тим більше надоїдала їзда морем. Хотілось уже землі.

Ось і пристань. „Анетта“ широкою дугою завернула і спинила рокіт свого мотору.

При вечері довго ще гойдались під нами крісла

(Докінчення буде.)

Просвітянське Свято в Павелчі.

Богослуження. — Святочна академія. — Фестин молоді та інсценізація під вільним небом „У похід". — Народні вечерниці.

Заходом читальні „Просвіти" в Павелчі під Станиславовом відбулося в день Різдва Пресв. Богородиці 21. вересня ц. р. велике районове Просвітянське Свято. Свято це полишило по собі якнайкращі враження.

Вранці в 9-ій годині відправив о. парох **Іван Стефанчук** у новозбудованій в 1929 р. для долішньої і середущої частини села церкві св. о. Миколая врочисту Службу Божу. Після богослуження мала відбутися на битому шляху перед читальнею по другому боці церкви дефіляда, на яку станиславівське повітове старосто не дало дозволу і тому ця точка програми мусіла відпасти. Зате в 12-ій год. вполудне відбулася в читальняному будинку **святочна академія.** Треба з признанням піднести, що комітет свята (Федь Пастушенко, Осип Когуч, Микола Шкляр, Іван Когуч та Микола Федишин) доложив усіх своїх зусиль, щоб гідно приняти в своїй читальні гостей із сумежних сіл: Рибного, Ямниці, Угринова і т. д.

Вже 10 років тому, дня 8. червня 1925 р. відбулося посвячення цієї читальні о. деканом Юстином Гіряком із Ямниці при співучасти двох оо. парохів: о. Степана Яськевича з Майдану й о. Івана Стефанчука та в присутності громадських діячів: адвокатів д-ра Івана Волянського й д-ра Юлія Олесницького зі Станиславова. Але читальняний будинок наслідком затяжної кризи всетаки аж досі стояв невикінчений, як у середині, так і знадвору. Свідомішим громадянам села соромно за жалюгідний стан читальняного будинку, тому вони рішили приклаcти всіх своїх сил до діла викінчення репрезентаційного дому свого села. Справді, деякі старші громадяни, головно молодь (члени „Сокола") і жінки з місцевого кружка „Союзу Українок" на чолі з господинею Марією Попадинець закасали рукави, щоб дім виглядав якнайкраще.

Величавий, просторий дім павелецької читальні „Просвіти" з найбільшою на всі околичні села світлицею для драматичних вистав і сценою — тепер у головному вже майже викінчений, бракує ще тільки дощаної долівки.

Саме в цьому величавому будинку відбулася святочна академія з такою програмою: передне слово о. пароха **Івана Стефанчука,** просвітянський гимн, промова делегата станиславівської філії „Просвіти" м-ра **Ярослава Ясеницького**, деклямація поеми Лесі Українки „Роберт Брюс", виголошена студ. теол. **Василем Щербієм і** вокальні продукції широко-знаного тутешнього селянського мішаного хору, відзначеного востанне в зимі другою нагородою на конкурсі просвітянських хорів у Станиславові.

Гідне уваги, що від цілого ряду літ, відколи тут істнує читальня, веде цей хор із пасією справжнього фанатика пісні й музики старенький о. парох Ів. Стефанчук і без огляду на свій високий вік (восьмий хрестик!) особисто на всіх концертах і народ. святах у Павелчі та Станиславові з повною енергією ним орудує. Це світлий зразок до наслідування, як повинен український священик-громадянин невтомно, з правдивою посвятою й самовідреченням працювати для рідного народу. В додатку до цього всього о. парох Стефанчук іще й неабиякий музика, бо ось виконана на святі пісня „Ремесло" — це власна, справді дуже гарна й мельодійна, оригінальна композиція о. пароха Стефанчука.

Згадати ще треба, що на Академії мали бути виголошені привіти від сусідніх читалень „Просвіти" й інших установ, але ця точка також відпала, з огляду на заказ старроства у Станиславові.

Пополудні відбувся на величезному ерекціональному майдані **фестин молоді.** Дві сільські дружини копаного мяча, Боднарів і Павелче, розіграли з собою змагання, які випали 1:0 у користь репрезентації Павелча. Потім відбулися вправи молодших і старших соколів та вправи соколиць вінками під проводом п-ни **Марійки Мельниковичівної.** Надсподівано гарно вдалась під вільним небом **інсценізація „У похід".** Це був представлений виїзд козаків у похід і полишення краю без оборони. В часі неприяви козаків зробили татари напад на село, але маленький хлопчина вспів утекти і дав знати про це козакам, які ще недалеко відїхали. На чолі з гетьманом наллетіли вихором на своїх баских конях козаки й визволили боєм своїх братів і сестер із татарської неволі. Вслід за цим приняли козаки в своє товариство відважного хлопчину, хоч він такий малий, і далі погналися навздогін за бісурменами захищати від ворогів рідний край і добувати слави-волі. Це була найкраща імпреза з цього свята і вона зробила дуже сильне враження на всіх селянських глядачах. Потім аж до темного вечора проходили на майдані всякі розривки.

Закінчили це гарне й миле просвітянське свято **народні вечерниці з танцями й ріжними товариськими несподіванками.** Молодь бавилася знаменито, як ніколи ще тут

Відгуки подвигів проф. Огієнка.

РАДІСТЬ „РУССКАВО ҐОЛОСА".

Нечуваний виступ проф. І. Огієнка у його журнальчику „Рідна Мова" з наклепами на всю українську культуру та просто з запереченням одностайности української нації через... правописні суперечки, про що вже була у нас ширше мова („Діло" ч. 249 з 18. м. м.) викликав превелику радість в органі москвофілів „Русскій Ґолос". У статтейці „Нація" з 22. м. м. якийсь „Свой" по хуліґанськи глузує собі з українців, як самостійного народу, покликуючись на „авторитетні" твердження „самого" п. Огієнка. Ось на що дозволяє собі той чорносотенний орган, жируючись іменем колишнього ректора українського університету:

„Наші українці рішили проявити себе нацією, — ну і проявили, хай, — це нікому не заборонено, а зручними і вмілими акушерами при народинах „нації" показалися пани і юнкри. Але одна справа проявити себе нацією, а друга стати нею на ділі. Тому, що це складно і важко, то замість нації виходить „нація", — фікція, яку признають або якої не признають, як кому до вподоби...

Ось недавно в „нації" розчарувався сам Василь Панейко і пішов розкривати її в „Посл. Новостях"... А ось знову таки свій, сам справжній і „щирий", також б. міністер і вчений, вибачайте, як усі у них, зрештою учені, сам „батько" від „мови" — професор Огієнко вшкварив у свому журнальчику „Рідна Мова" таке, що й застогнало „Діло"..."

І дальше йдуть цитати з „Рідної Мови", а наприкінці такий висновок:

„Вільно, очевидно, українцям уявляти собі, що вони нація, вільно хочби щодня лаяти власних людей і приятелів, коли вони не признають себе нацією. Але, хай нам вільно буде спитати, на якій підставі вони лають нас, „кацапів", ренеґатами і зрадниками, коли їх таки передові люди, учені, міністри, і їх приятелі та надхненники з німців і поляків твердять, що поправді нема від чого відмовлятися і нічого зраджувати?..."

Очевидно, з чорносотенними каботинами полемізувати не станемо, бо й вони повинні знати, що в кожній нації (без ніяких глумливих „лапок"), а навіть у найбільш культурній нації, можуть траплятися люди хворі або непритомні, яких слова і вчинки не є мірником вартости загалу і за які ніхто не може відповідати, навіть вони самі.

Саміж кацапи з „Русскаво Ґолоса" можуть перевірити на прикладі кількох російських газет, що того самого дня появляються у ріжних частинах світа, скільки правописів вживають сьогодні „русскіе люді": коли слухати п. Огієнка, то й москалі не творять ніякої нації... Але перед „Русск. Ґолосом" п. Огієнко має заслуги.

ПРАКТИЧНІ НАСЛІДКИ РОБОТИ „РІДНОЇ МОВИ".

У звязку з нашим виступом проти проф. І. Огієнка, наша Редакція дістала листа від видавництва „Світ Дитини", в якому те видавництво „витає й одобрює" той наш виступ, при чому звертає увагу на практичні наслідки діяльности проф. Огієнка серед галицької дітвори, молоді і вчительства. Ці увага цікаві тому, що видавець і редактор „Світа Дитини" п. М. Таранько, сам відомий педагог і дуже добре знає наші культурно-шкільні справи. Ось що пише п. Михайло Таранько у свому листі:

„Своїми рецептами про соборність української мови, як викладника єдности нації, спричинив п. Огієнко велике замішання в ділянці пізнання української мови та передовсім в ділянці українського правопису своїми „милозвучними словниками і граматиками малої Лесі" — так, що тепер кожний сільський діяч, захоплений тевенями, друкованими на терпеливих сторінках „Рідної Мови", вчить дітей, як сам хоче і вміє. Щоби спинити цей мовний і правописний хаос, підписане Видавництво приєднюється до розпочатої Хв. Редакцією акції висвітлення „наукової вартости" органу „Рідна Мова" та ґешефтярської ролі її нефортунного видавця..."

ПРОФ. І. ОГІЄНКО ЯК УЧИТЕЛЬ ЧЕМНОСТИ.

Вийшла книжечка проф. І. Огієнка „Рідне Слово, початкова граматика". На стор. 144 находимо припис — **„Як писати листи"**, а в ньому читаємо:

„Коли пишемо листа старшим від нас особам, то різні титули їхні конечно пишемо з великої букви... Таксамо, з великої букви пишемо в листах і слова **Ви, Вас, Вами.** Скорочувати титули в листах не можна. Коверту надписуємо так:

Високодостойний Добродій
Проф. Д-р Іван Огієнко

Зразок листа:

До Високоповажаного
Професора Івана Огієнка.

Високодостойний Пане Професоре!

Повідомляю Вас, що першу частину Вашої Початкової Граматики... я вже закінчив... Водночас посилаю Вам... шість золотих і прошу висилати дорогоцінний місячник Ваш Рідна Мова... буду пильно і завзято вчитися...

Сердечно дякуючи Вам за науку, остаюся з правдивою до Вас пошаною

(підпис)".

„Вістник" за жовтень ц. р., передруковуючи з „Рідного Слова" вищенаведений уступ, як куріоз, — додає від себе: „Зразок листа і... зразок нашої культури..." Від себе зазначуємо, що у тому зразку маємо теж всю характеристику п. І. Огієнка, як „ученого комерсанта".

Наступ Італійців на цілім фронті.

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Риму: Італійські війська увійшли вчора вранці на територію Абисинії в 12-ох місцях, займаючи позиції поза рікою Мареб на горах, які домінують над рівниною під Адуєю.

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. У четвер не було ніякого кривавого бою, бо абисинських військ не було на території, на яку ввійшли італійські відділи, згідно з виданим недавно приказом відступити від кордону на 30 км. В Аддіс-Абебі здогадуються, що військові сили італійців великі, бо італійці підготовляють летовища на занятій території, будують шість доріг і кладуть фундаменти для тяжкої артилерії.

Райтер повідомляє, що італійські війська побили війська Рас Сеюма недалеко Адуї.

АБИСИНІЯ СКИДАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВІЙНУ.

АДДІС-АБЕБА, 4. 10. ПАТ. Абисинський уряд у телеграмі до ґенерального секретаря Ліґи Націй заявив, що Італія взяла на себе відповідальність за перехід на територію Абисинії, бомбардування жінок і дітей в Адуї й Адіграт та підбій безборонної Абисинії. Абисинія бажає співпрацювати з Ліґою Націй.

Авас повідомляє, що посольства німецьке, французьке й англійське викінчують будову протиґазових сховів. Міністр публичних робіт доручив побудувати підземні схови для публики. Населення столиці зберігає спокій.

БІЙКА ІТАЛІЙСЬКИХ ДІТЕЙ З МУРИНСЬКИМИ.

НЮ ЙОРК, 4. 10. ПАТ. В одній з народніх шкіл у Брукліні дійшло до бійки між італійськими і муринськими дітьми. Незабаром до школи прийшло коло 1.000 батьків дітей і теж завели між собою бійку. Поліції ледви вдалось розігнати воєвничих батьків.

ЗАБОРОНИЛИ ПРИЧАЛЮВАТИ ДО ІТАЛІЙСЬКИХ ПРИСТАНЕЙ.

НЮ ЙОРК, 4. 10. ПАТ. Американське мореплавне товариство видало приказ своїм кораблям, щоби не причалювали до італійських пристаней

12 підсудних у процесі за вбивство м'н. Перацького.

Польська преса пише, що 2. жовтня ц. р. злагодили вже акт обвинувачення у справі вбивства мін. Б. Перацького. Справу передала прокуратура до VII. виділу карного суду у Варшаві, де відбудеться розправа.

На лаві обвинувачених засяде 12 осіб зі *студентом Миколою Лебедем*. Всі підсудні українці і мали належати до ОУН. Між підсудними є дві дівчині. До розправи всі підсудні перебувають у вязницях на Мокотові та Павіяку. Підсудні відповідатимуть за злочини з' статтей: 97. § 1. і 93. § 2. к. з. (злочин державної зради), ст. 225. § 1. і 26 та 27. к. в. (вбивство; намова та допомога до вбивства) і ст. 148 § 1. (піддержка, переховування справників та затирання слідів). Закон передбачує кару смерти за такі злочини.

Обвинувачувати буде двох прокураторів. В найближчих днях визначать речинець розправи. Розправа почнеться мабуть у половині листопада ц. р. і потреває коло 4 тижні. На розправу покличуть коло 200 свідків.

Акц'я Мусолін'я доведе до переґрупування великодержав.

Голоси публичної оп нії св та про воєнн д лання в Африц'.

ПЕРЕГРУПУВАННЯ ВЕЛИКОДЕРЖАВ.

БЕРЛІН, 4. 10. ПАТ. „Гамбурґер Фремденблят" повідомляє, що французький парлямент на засіданні у пятницю винесе рішення не тільки у справі поступовання Ліґи Націй проти Італії, але теж *може прийти у висліді тих ухвал до перегрупування великодержав в Европі*. Це відносилосиб теж до життєвих інтересів Німеччини. Німеччина є в тому щасливому положенні, що не мусітиме рішати в Женеві про майбутню долю Европи. Тільки великодержави, що належать до Ліґи будуть зобовязані до участи в санкціях. Тим пояснюють поголоску про дожиданий крок В. Британії у Берліні та Вашингтові, якого метою буде ствердити, яке становище займе Німеччина і Зл. Держави на випадок ухвалених Ліґою санкцій проти Італії.

Нац.-соціялістична „Національ Цайтунґ" вказує на інформації англійської преси про майбутні заходи британського уряду в Берліні й Вашинґтоні. Досі таких заходів не поробили, підкреслює кореспондент, але якби до того дійшло, такий крок *мусілоб попередити зміна становища Англії і Франції супроти Німеччини*.

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

БЕРЛІН, 4. 10. ПАТ. Не зважаючи на сильне враження, яке зробила вістка про воєнні ділання на італійсько-абісинському погряниччі, увага німецької преси спрямована на хід англійсько-французьких розмов. Щоденники дуже невдоволені, що Франція за ціну співпраці в протиталійських санкціях, *хотілаб здобути Англію до оборонного союзу*.

Щодо ухвал Ліґи, то „Дайче Альґ. Цайтунґ" пише, що Ліґа стоїть перед альтернативою: обмежитись до застосування економічних санкцій проти Італії, або взяти на себе відповідальність за спричинення війни в Европі. *Державні мужі воєнні — на думку щоденника — змагати до злокалізування конфлікту* на *африканській території, значить, рятувати те, що ще залишилось з можливостей мира*. Теж господарські санкції можуть викликати воєнні ділення.

„Берлінер Таґеблят" звертає увагу, що Мусоліні нотифікував учора свої воєнні ділання як оборонні розпорядки. Він не згадує нічого про абісинський уряд і говорить тільки про расів, начальників провінції. В такий спосіб Італія скріплює своє становище на двох фронтах: 1) *твердить, що на неї напали, 2) ставляє тезу, що бореться тільки з провідниками племен, не з державою, що є членом Ліґи* і тому постанови 16. статті не можна застосувати проти Італії.

СИМПАТІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ ПРЕСИ ЗВЕРТАЮТЬСЯ В СТОРОНУ АБІСИНІЇ.

Ціла англійська преса у передовицях стверджує, що Італія зачала війну й стала напасником. „Таймс" пише: Мусоліні напав у догідній хвилині без виповідження війни чи будь якої іншої перестороги. Італійські літаки перелетіли вчора кордон Еритреї та збомбардували Адую та інші міста на абісинській території. В Аддіс Абебі дожидають, що ґенеральний *італійський марш зачнеться негайно* і це дожидання є мабуть оправдане. „Таймс" окреслює поведінку Мусолінія як *звичайний мілітаризм* і зазначує, що як не як Мусоліні наражує життя і добробут італійців для дуже сумнівних користей, на всякий випадок *ставить на одну карту все, що виграв, від коли прийшов до влади*.

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Конґрес Лейбур Парті у Брайтон піддтримав уряд щодо застосування санкцій. Відношення прихильників санкцій до їх противників таке як 21 : 1. З того приводу дотеперішній лідер партії Ленсбері, ревний пацифіст і противник санкцій, уступить з проводу партії. Його місце займе мабуть Ґрінвуд.

СИЛЬНИЙ ВІДГУК НА БІРЖІ.

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Вістки, що прийшли вночі про стан ринків в Америці, тримають льондонських і ліверпульських купців у сильному, хоч стриманому напруженні. Від самого ранку купці дуже цікавились розвоєм подій в Абісинії. Коли з Африки наспіли вістки, що мали характер звітів з поля бою, ціни товарів *зачались нагально змінювати*. Назагал американська бавовна підскочила на 15 точок, теж пшениця і цукор пішли вгору. Незвичайно сильну тенденцію виявив каучук, якого ціни піднеслися. Сильну тенденцію виказували теж засадничі металі, з вимком цини. Навіть ціни фіґ, олив і т. п. були під впливом вісток з Африки.

Анґлійські представники консорціюм Суеського каналу, що їхали на щорічні збори акціонерів того товариства, хочуть виступити з внеском, *щоб піднести на 300 відс. оплати за перевіз транспортів* тим каналом та домагатись, щоб Італія платила золотом. Британський капітал у тім товаристві виносить 44 відсотків.

ПАРИЖ, 4. 10. ПАТ. На паризькій біржі вчора був спокій. Вгору пішли акції Суеського каналу на 190 точок до 16.590 та папери Єгипту. Звишкували теж акції деяких промислових заведень головно опонового промислу і централі динеміту та вибухових матеріялів. Впали державні ренти від 0.05 до 0.30.

ЩО РОБИТЬ ЛІҐА НАЦІЙ?

ЖЕНЕВА, 4. 10. ПАТ. Вчора, як це було передбачено, зібрався т. зв. комітет 13-ох, щоб виготовити проєкт звіту на основі 15. статті договору Ліґи. Комітет створив підкомітет, у якого склад ввійшли представники: Еспанії, Франції, Анґлії, Портуґалії і Румунії. Він має опрацювати правно-політичну частину звіту. Комітет збереться знову в пятницю зполудня або в суботу рано.

ГОЛЯНДСЬКА Й АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА ОСУДЖУЄ ІТАЛІЮ.

ГАҐА, 4. 10. ПАТ. Вся голяндська преса дуже подрібно обговорює початок воєнної акції в Абісинії та *осуджує поведінку Італії*. Щоденники з острахом глядять у майбутність і побоюються, *щоб війна в Абісинії не пошкодила культурі цілої Европи*.

НЮ ЙОРК, 4. 10. ПАТ. „Ню Йорк Геральд Трібюн", обговорюючи події в Абісинії, пише: Це булоб за вигідне й за просте, щоб брутальний наїзд на Абісинію окреслити як *злочинне божевілля одної людини*, бо це довелоб до хибних висновків. *Мусоліні робить те, що робила ціла цивілізація до великої війни*. Це його не оправдує, але пояснює, як він може зеднати при собі ввесь нарід.

Воєнний італійський комунікат.

Італійське міство пропаганди оголосило 4 жовтня перший воєнний комунікат:

3. жовтня в год. 5 рано дивізії італійських військ, чорних сорочок і туземних відділів перейшли кордон під Барашітом і Меґесом. Італійці по дорозі мусіли боротися з абісинськими відділами, не зважаючи на це, що говорено в Женеві. Італійці посуваються вперед на шляху, якого віддаль від кордону виносить 20 км. Абісинські війська не ставляли великого спротиву. Місцеве населення ждало приходу італійських військ при вході своїх домів і здалека вимахували білими прапорами. Італійська інтендантура розділила негайно харчі між населення, яке було в крайній нужді. Італійські летуни виконали три розвідчі лети, а рівночасно армія посувалася вперед і дійшла до ріки Таказе. Коли ескадра летунів полетіла на розвідку, інші розкидували летючки до туземного населення.

Дві італійські ескадри, нечайно засипані вогнем скорострілів і протилетунської артилерії, збомбардували військові відділи під Адуєю та Адігратом.

Через ніч італійські війська остали на становищах, які заняли.

Нині досвіта пішли дальше походом.

Ген. Де Боно вислав до Риму таку телеграму: „Дух наших військ бадьорий".

БРИТІЙСЬКА ФЛЬОТА ДО СХІДНОЇ АФРИКИ.

НАНКІН, 4. 10. ПАТ. В закордонних дипльоматичних колах кружляє поголоска, що анґлійський уряд припоручив своїй фльоті, що перебуває на китайських водах, негайно вирушити до портів Східної Африки та бути недалеко терену боїв.

—o—

АНҐЛІЙСЬКА ОПІНІЯ ЗГІДНО ОСУДЖУЄ МІЛІТАРИЗМ МУСОЛІНІЯ.

ЛЬОНДОН, 4. 10. ПАТ. Льондонські щоденники обширно подають подробиці бомбардування Адуї. Число жертв обчисляють на 1.700 вбитих і ранених.

—o—

ФОН РІББЕНТРОП ПРИЇДЕ ДО ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 4. 10. ПАТ. Нині ввечорі приїде до Ланьцута на запрошення ґр. Альфреда Потоцького амбасадор фон Рібентроп, що в полудневих годинах задержиться у Кракові. Фон Рібентроп буде в Ланьцуті до неділі.

НОВИНКИ

— **Футра**, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 42—?

— **ПРОСИМО тих, що одержали календар „Криниця", а ще за нього не заплатили, надіслати належитість у квоті зол. 1.50 складанкою ПКО ч. 504.060. — Адміністрація „Діла".**

— **Концерт Марії Сокіл і А. Рудницького** „Українська пісня за XXX. літ" відбудеться в салі Національного Музею в неділю 6 жовтня в 12-ій годині. Вступи по 1.50 зол. і для молоді 0.50 зол. (вул. Мохнацького 42).

— **Дитячий Ярмарок** відбудеться в неділю дня 6 жовтня 1935 р. в салі державної гімназії при вул. Льва Сапіги ч. 14. в год. 2 пополудні. Просимо зайти купувати до малих крамарів. Товар дешевий, дістанете все, чого бажаєте. Товариство „Українська Захоронка".

— **З Музею Н. Т. Ш.** Сьогодні, 5. жовтня, в год. 18 виклад д-ра Володимира Залозецького під наг.: „До історії українського орнаменту".

— **6-е ч. „Шляху Нації"**. Вже вийшло 6. число політичного місячника „Шлях Нації" за жовтень ц. р. На зміст числа складаються статті: Василь Мудрий: Повиборчі рефлексії. Зенон Пеленський: Король голота. Гриць Гладкий: Вибори до законодатних установ і організація УНДО. Михайло Рудницький: Чого хочемо від нашої літератури? Роман Олесницький: Золото. Б. Суварін: Умираюча Франція. Богатий відділ рецензій та міжнародні справи доповнюють і заокруглюють цілість. Набувати у всіх книгарнях. Передплату слати розрахунковими переказами на адресу „Шлях Нації", Львів, Підвалля 7/III. або складанками ПКО 505.590.

— **„Хліборобський Шлях"**, орган гетьманців у Львові, перестав виходити.

— **Велика огороднича** вистава відбудеться в днях 12—16 ц. м. на площі Східних Торгів, уладжена заходом Рільничої Палати і Рільничого Т-ва. Вистава обійме всі відділи огородництва і садівництва.

— **Нові гр.-кат. парохії.** Митрополичий ординаріят утворив на основі X. статті конкордату дві нові парохії з самостійним парохіяльним урядом, з правом ведення метрикальних книг та вживання власної парохіяльної печатки. За дотацію нових парохій служать усі ерекціональні ґрунти, обняті катастром тієї громади, де утворено нову парохію, без ніякого конгруельного додатку. Ці нові парохії повстали: В селі Дубівцях тернопільського повіту збаражського деканату. Дотація 19 га поля. Нова парохія має 1180 гр.-кат. душ (лат. 170) а дотепер не село належало до парохії Степниківці. Друга парохія повстала в селі Жидятичі львівського повіту ярчівського деканату. Нова парохія має 351 гр.-кат. душ (лат. 640). Дотація 30 га землі, в тім половина пасовиска.

— **Скорочення шкільного урядування.** До міністерства освіти напливали з ріжних сторін нарікання на надмірний бюрократизм у шкільництві у звязку з переводженням шкільної реформи. Наслідком того міністерство рішило обмежити всякі анкети, звіти і збирання статистичних матеріялів. Обмежено скількість конференцій, зїздів і засідань. Знесено формалістичне ведення календарів шкільних свят, термінаря прогульок і т. п. Шкільні кураторії мають скоротити бюрову працю у школах, відтяжити учительство від адміністраційних праць і взагалі скоротити шкільну адміністрацію.

— **Як це назвати?** Надіслано нам такий автентичний документ: **Wezwanie do odrobienia powinności szarwarkowej za rok 1935. Wzywa się gr.-kat. Probostwo w Stebniku po myśli art. 29. 30 i 31 oraz 32 ustawy z dnia 10. XII. 1920 r. do odrobienia w naturze na drodze gminnej 8 dni pieszych. Do odrobienia powyższej powinności należy zgłosić się z łopatą w dniu 27. września b. r. o godz. 7 rano na punkcie zbiornym obok kancelarji w Bolechowcach, a to pod zagrożeniem zastosowania rygorów karnych. Zarząd gminny w Neudorfie. Wójt gminy: I. Karpiński.** Не сумніваємось, що компетентні чинники повчать війта Карпінського про обсяг його діяльности, а зокрема про право конкордату, яке гарантує національним меншинам змогу виконувати релігійні практики в їх святочні дні. Бо в дні 27. вересня було свято Воздвиження Ч. Хреста.

— **Львівська хроніка.** До мешкання інж. Пйотровського дістався крізь вікно злодій, якого він зловив за ногу. Злодій втік, лишаючи в руках інжиніра одну ногавицю, що відірвалася від штанів. — Мужчиною, що кинувся під потяг під Львовом, показався 26-літній Іван Міхоцький із Сигнівки. Причиною самогубства був брак праці.

— **Поліцай застрілив вломника.** В часі погоні за вломником М. Семянчуком, що втік зі судового арешту в Богородчанах, виязалася між ним і поліцистом Г. Перуцьким стрілянина, при чому Семянчук згинув від кулі.

— **Маєткова данина у рільництві.** Надзвичайна маєткова данина в рільництві на 1935 р. є платна в часі до 30. листопада ц. р. Міністерство скарбу звеліло розіслати платничі накази і доручити платникам до 15 листопада. Коли речинець платности мине, скарбові уряди мають стягнути залеглости в екзекуційній дорозі.

— **Коні для війська.** Військові ремонтові комісії будуть купувати коні для війська: 6. листопада в Сокалі, 12. листопада в Городку Яг. і 13. листопада в Бережанах, всюди на міських торговицях.

— **Ціни хліба.** Організація пекарських майстрів у Львові встановила з днем 7. жовтня ц. р. такі ціни хліба: разовий з житної муки 23 сот., з житної муки до 55 прц. 28 сот., пшенично-житний т. зв. люксусовий 32 сот., куликівський 38 сот. Ціни булок і іншого печива не змінені.

— **Залізничі знижки для студентів львівського університету** важні до 7. жовтня ц. р.

— **Людовий дім** посвячено 29 вересня ц. р. в Ґутиску Брідському біля Пониквн. Є це 25-ий з черги людовий дім на терені брідського повіту.

— **Львівська хроніка.** Ґрупа німецьких залізничників, що приїхала до Польщі оглянути уладження польських залізниць, приїхала вчора до Львова. — За Личаківською рогачкою розбився особовий самохід, причому шофер і пасажир, власник самоходу, тяжко потовклися. — Суд засудив Андрія і Теод. Омелянів, що ошукали багато дівчат і вдів, на 7 і пів та на 5 літ вязниці.

— **Ріжні вістки.** Редакція „Дейлі Мейль" організує серед читачів анкету про їх погляди на англійську політику, головно супроти Італії. — У Льондоні помер один із найбагатших людей в Англії льорд Вулевінгтон, власник стайні перегонових коней і фабрики горілки; офіціяльно залишив 7.150.000 фунт. шт. — На німецьких залізницях звільнять усіх жидів-урядовців і робітників. — Югославянська армія почала великі маневри. — 12. ц. м. звінчається син колишнього короля Альфонса з княжною Марією-Мерседес, донькою кн. Бурбона Сицилійського, що є кузинкою молодого. — Макс Райнгардт виїжджаючи в Америку взяв із собою як кандидатку на велику артистку доньку славного російського співака Шаляпіна. — У франц. містах Тур, Ансгулем та інших відчули мешканці цими днями підземельні товчки впродовж 10 секунд. — У Ленінграді відкрили виставу присвячену абісинському мистецтву.

— **Бандитизм у Китаю** приймає жахливі розміри. Бандити нападають на цілі місцевости, залізничі потяги, кораблі, човна і т. п. На трасі Сватав-Чавчав захопили на морі моторівку, затягнули до заливу Чаочав, де ограбили її й затопили разом з десятьма пасажирами. Про інший розбишацький напад повідомляють з Кантону, де бандити почали острілювати скорострілами великий річний корабель, що їхав з пасажирами до Шілюну. На кораблі вибухла пожежа і в тій самій хвилині бандити відкрили з берегу вогонь. Коло сто осіб згинуло від куль або втопилося в ріці.

— **Жорстока пімста.** Жахлива родинна трагедія розігралася в бесарабській місцевости Малкочах. Стефан Бутай підозрівав свою жінку, що вона зноситься з якимсь Маржіняну. Одного дня сказав жінці, що виїздить до міста, і вийшов з дому. Одначе незабаром він вернувся і не застав дома жінки. Знайшов її в домі приятеля. А що був сильний, побив його жорстоко. Опісля вхопив жінку за волосся і поволік її крізь село до дому. Тут обтяв їй уха і язик, а вкінці видовбав їй вилками очі. Жінка померла незабаром серед мук, а її жорстокого чоловіка арештовано.

— **Ограбили почтовий віз.** Слідство у справі грабункового нападу на почтовий віз під Горлицями ствердило, що бандити вкрали візникові Рибі, який перевозив почту без конвою, 30.000 а не 3.000 зол., а крім того почтові марки вартости кількасот зол. На підставі опису бандитів устійнено, що одним із бандитів був Фльоріян Юречек, за яким глядає поліція за грабункові напади в повітах горлицькому і ясельському.

— **Українська радіостація на Закарпатті.** Чехословацьке міністерство почт і телеграфів рішило побудувати в найближчому часі кілька нових радіостацій, між іншим і на Закарпатті. Одна з них стане в Банській Бистриці недалеко Ужгороду. Хоча на нові радіостації нема ще в буджеті грошей, одначе політичні мотиви спонукують уряд взятись до будови в недалекому часі. Закарпатська радіостація буде мати характер український.

— **З Польщі.** У Варшаві переведено минулої середи вечором пробну газову атаку, що виказала велику нездисциплінованість мешканців у відношенні до розпорядків влади. — У варшавському окружному суді розпочався процес шістьох міських урядовців за спроневірення кількох тисяч зол. з фонду „Шопенівських днів". Дефраванти вибрали гроші з каси на основі підроблених асигнат. — У варшав. опері відбудеться 8 ц. м. тисячна вистава „Гальки", опери Монюшка. — На вул. Маримонцькій у Варшаві переїхав трамвай 30-літнього Вл. Чекала, який, будучи пяним, положився спати на шинах. — З почтової агенції в Грабовій пов. Козениці вкрадено касетку, в якій були 1.488 зол. і почтові марки та ріжні пересилки вартости 3.500 зол.

— **Шибениця в Золочеві.** Президент Мосціцький не помилував 22-літного Онуфра Здаиевича, засудженого в Золочеві на повішення за вбивство робітника Михайла Штика задля грабунку та намагане вбивство трьох поліцистів. До Золочева приїхав кат Бравн, щоби виконати смертний присуд.

— **Судові дефраванти.** Перед апеляційним судом у Львові відбулася розправа проти 6. членів судового секретаріяту в Щирці: Йосафата Колодія, що спроневірив на шкоду скарбу і приватних осіб 10.000 зол., Мих. Вовка, судового урядовця, що спроневірив 5.894 зол. і Марії Харак, судової практикантки, що присвоїла собі 4.068 зол. Суд першої інстанції засудив Колодія на 4 роки, Вовка на 2 роки і 6 місяців і Хараківну на півтора року вязниці.

— **50-ліття Олександра Семенова.** Гурток земляків у Німеччині святкував цими днями 50-ліття Олександра Семенова, колишнього члена українського посольства у Відні та члена Союзу Визволення України. Ол. Семенів — уроженець Харкова; коли політичні події казали йому покинути ближчу батьківщину, він обїздив з Г. Хоткевичем Галичину й Буковину, знайомлячи як добрий співак-тенор наш загал із наддніпрянськими піснями. Брав він участь в організації таборів полонених у Раштаті, Вецлярі та Зальцведелі, у переговорах в Берестї та в допомоговім комітеті у Відні.

— **Краєва хроніка.** До львівського шпиталю привезли з Камінеччини Івана Бербека, якого незнані напасники зранили револьверовими стрілами. — На фільварку в Поникві пов. Броди згоріла від удару грому стирта пшениці вартости 5.000 зол. — На лінії Львів—Стрий під Львовом знайшли на шинах переїхане тіло коло 28-літнього мужчини.

— **Святотатство.** До костела в Рясні Польській під Львовом добувся якийсь чоловік і вкрав золоту монстранцію, завинувши її в скатерть. На дорозі подибали злодія люди і на їх вид він почав утікати. По дорозі кинув монстранцію. Одначе люди дігнали його і тяжко побили. Злодія відставлено на поліцію. — В Черлянах пов. Городок обікрали каплицю, з якої винесли ціле уладження. Поліція арештувала Стефана Хмеля, що признався до вини. Частину вкрадених річей відібрано.

— **Пригода банкового урядовця.** Під стацією Вроцок поспішний потяг, що їхав до Львова, наїхав на повіз. Візника і два коні вбило, а пасажира Мадея, віцедиректора Польського Банку зі Львова, викинуло з повозки, при чому він сильно потовкся.

— **Душогубство в потязі.** Слідство у справі убивства румунки Фарчесану на залізничому шляху біля Інсбруку викрило, що душогубом і грабіжником є знаний поліції міжнародній залізничий злодій Траян Теодореску, родом з Румунії. Він кинувся нагло на свою жертву і викинув крізь вікно з вагону, наслідком чого вона вбилася. Душогубові вдалося втекти до Франції.

— **Святий капітан.** В Падві розпочався перед кількома днями беатифікаційний процес капітана італійської армії, Ґвідо Неґрі, що поляг у червні 1916 р. на Монте Кольомбаро. Є це перший випадок, що предметом беатифікації стає вояк великої війни. Він походив з Есте біля Венеції і вже як студент, опісля старшинський аспірант розвинув енергійну пропаганду суспільного та релігійного католицизму. Не занехав цієї праці й при війську, де називали його „капітано санто".

— **Танго причиною душогубства.** Як повідомляє льондонська преса, 35-літній Джемс Грінбенк убив свою наречену Джені Кенворті, порізнившись з нею у поглядах на новочасні танці. Грінбенк був пристрастним прихильником давних танців і заборонив своїй нареченій брати участь у дансінґах і товариських сходинах, де молодь віддається тим новочасним „безглуздним видумкам". Одначе гарна Джені не брала поважно відрази свого нареченого до модних танців і підчас своєї відпустки брала участь в заборонених забавах. Одного разу наречений побачив її несподівано в каварні, як танцювала танго з незнаним мужчиною. Роздратований тільки відразою до танга а не заздрістю, Грінбенк зробив своїй нареченій страшну авантуру. Тоді обурена Джені звернула йому перстінь і заявила, що не гадає стати жінкою мужчини з такими дикими поглядами. У відповідь на це Грінбенк стілив до неї з револьвера і положив її трупом.

Із судової салі.

ЗА ПЕРЕХОВУВАННЯ ЛЕТЮЧОК О. У. Н.

Перед трибуналом присяжних суддів у Золочеві відбулася дня 2. жовтня ц. р. розправа проти **Степана Гулика,** крамаря кооперативи „Згода" в Почапах, під закидом приналежности до О.У.Н. і поширювання та переховування летючок (статті 97 § 1, 155 § 2 к. з.). Акт обвинувачення закидав обвинуваченому, що дня 22 червня цього року, вертаючись із Золочева до Почап, закопав під мостом летючки, про що зараз-же конфіденціональною дорогою довідалася поліція і зарядила строгу інвігіляцію моста. Другого дня в неділю, коли підсудний прийшов під міст по летючки, схопила його поліція на гарячому учинку.

Присяглі заперечили питання дотично приналежности Гулика до ОУН, зате потвердили його вину в напрямі переховування і поширювання летючок. Трибунал під проводом віцепрез. Млинарського засудив **Степана Гулика на два роки вязниці.** Від прокуратури обвинувачував один з найспосібніших прокураторів, д-р Б. Селім-Боярський, боронив д-р Г. Пиндик з питомим йому темпераментом і красномовством.

Дивогляди.

ГОЛОВА З ЧИСЛАМИ.

В Осльо здавав недавно іспит один студент з історії. Він прохав своїх професорів, щоб питали його головно за датами. Для проби питали його три дні; з 25.000 ріжних дат, які він знав напамять, не знав тільки 20. В інших предметах студент має зовсім пересічний талант.

НОВОЖЕНЦІ.

Бельгійська преса записує незвичайний шлюб у Брюсселі: „пара молодят" має разом 173 роки; він 85, вона — 88.

З театру.

Великий Театр: Виступ Льоди Галями, Юрія Чапліцького й Олександра Сєнкевича.

Ми бачили Льоду Галяму кілька літ тому на гостинних виступах у театрі „Кольосей" у Львові. Тоді була вона виключно ревійова танечниця, захоплювала неврівняною технікою тіла, головно ніг, що здебільша не мало характеру танкового у новочасному значінні, а радше був це показ акробатичних вичинів. Нині, хоча Льода Галяма із справжньою танковою легкістю добула найвищі щаблі своєї карієри та стала першою балериною варшавської опери, небагато змінилося у її мистецькому профілі. Та всежтаки у деяких інтерпретаціях слідне у неї більш зріле відношення до танкового стилю, що його вона потрапить субтельно і виразно висловити.

„Циганську фантазію" Мошковського описала рухами широкими та розпряжними, які так живо нагадували її строгий клясичний вишкіл. З гумором, котрий проявлявся у кожному майже русі, не тільки у шабльоновій ґримасі, відтанцювала Галяма „Мазурки" Шопена, „Я маю ноги" Мельодиста та „Ловіцький народній образок". — У „Симфонії Росії" мягкими рухами кладе у просторі ніжну византійську мозаїку, зображуючи давне спокійне її життя, то знов у спосіб експресіоністично-конвульсивний роздуває криваве полумя революції та вкінці рухами дещо брутальними та до краю знудженими малює сучасну совітську дійсність. У „Симфонії Росії" Льода Галяма користується тільки вирізками музики Бородіна і Рімского-Корсакова, при чому першенство має танкові, а музику просить тільки до товариства і від неї бере імпульс та ритм. Це тематичне визволення з „оков" музики свідчить про правильне та наскрізь новочасне становище танечниці. „Танок Тамари" Рубінштайна та „Люнатичка" Бетовена — це може найкращі танки, надихані глибоким чуттям, із сильно драматичною закраскою. — Оригінальні костюми дискретно підчеркали танковий вислів.

Співвиконавцями Льоди Галями на цьому мистецькому вечорі був знаний барітон варшавської опери Юрій Чапліцький та піяніст Олександер Сєнкевич, що обидва за виконання своїх точок зібрали бурливі оплески.

Марія Пастернакова.

З цирку.

Цирк „Арена", вул. Городецька 37.

Вибиратись до цирку, щоб дещо розірватись, є завжди трохи ризиковно. Та теперішній цирк „Арена" справді добрий. Рішуче кращий, як ті, які ми бачили у Львові після цирку Клюдського. Щоправда, у представленні і небагато пописів, що стинали б кров у жилах, але кілька точок є направду ефектовних і вони приємно лоскочуть наші нерви.

Програма цирку підібрана цікаво, велику увагу присвячено гуморові. Знаменитий там жонглер тиґрами. Гурагани сміху викликують 4 Пеннос, що крім гумору пописуються небудьякою зручністю. Дуже добра тресура слонів, тресура коней трохи слабша, хоч „танкове сольо" коня одно з найкращих, які ми бачили. Еквілібристика добра й дуже ефектовна. Ефектовні теж пописи чвірки (двох панів і дво пань) в „...ських вежах". Добра теж чвірка кльовнів (с... ...ин карлик), яка вводить ту новість, що не перетяжує глядача довгим перебуванням на сцені. Звіринець скромний, але цікавий. ч.

—o—

✝ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Луткевичева Олена, дружина ревізора Р.С.У.К., померла по важкій недузі 4. жовтня ц. р. Похорони відбудуться в Зимній Воді 6. ц. м. в год. 14.30 з дому Вп. Новака (поїзд 14.15 год. відходить зі Львова). Проситься ПП. Товаришів і Знайомих прибути. — **Рідня** 474

ВІДЛУКИ ДНЯ.

Воєнні настрої.

Війна в Абісинії почалася. До недавна ніхто не знав, де та Абісинія лежить, скільки має мешканців, який клімат і як за велика. Нині люди говорять про Аддіс Абебу як про Відень, чи Будапешт.

— З Массави до Аддіс Абеби спорий шмат дороги.

— А з Джібутті, думаєте, ближче?!

— О, напевно. Вистане глянути на першу ліпшу мапу.

— А бачите, вже переконаюся. Зараз, тільки прийду до дому — погляну.

Багато балачок крутиться тепер коло Абісинії, негуса, Мусолінія, його синів, зятя, люди вичисляють ріжні Кунди, Курби, Гарари, Мусалі, Каффи і тим подібне.

Як у кожній справі — наше громадянство поділилось на дві части: італьофілів і абісинофілів. Треба признати, що ті части грубо нерівні: італьофілів куди менше. Інстинкт поневоленої нації каже їм бути за слабшими і за справедливістю.

Але італьофіли багато активніші, провадять проіталійську пропаганду багато інтензивніше і загалом рухаються.

Одного такого ми маємо в редакції.

Хлопець хоч до рани приложи: мухи не забє, мурашки не роздавить, а коли мова зійде на Абісинію — дістає войовничу фурію.

— Ми їх притиснемо, що ані пікнуть!

— Ніби хто „ми"? — питають його.

Він тоді без заікнення:

— Хто!? Італійці!

— А ви що маєте з італійцями?

— Я за культурою, а проти варварства! — кричить як Муссоліні і навіть так бороду вперед висуває. — Подумайте — каже, — той негус то страшний боягуз.

— А італійський король дуже відважний?

— Але Муссоліні! Двох синів і зятя вислав на поле бою...

— ...до штабу.

Тоді вже наш італьофіл тратить рівновагу зовсім. Червоніє, очі робляться грізно тверді, а кулаки стискаються аж у пальцях хрустить.

— Не ображуйте героїв цивілізації, бо... бо... — і пє чимскорше воду. Так мов би вже був в безводній пустині Еритреї чи Сомалі.

Нині прийшов до редакції в надзвичайнім настрою.

— Нарешті почалося! — сказав, затираючи руки.

— Чи не будова другого дому на Голоску? — питають його.

— Війна! — крикнув що було сили в його мізернім тілі (хоч має псевдонім Черевань!).

— І ваші культурники відразу побили дітей та жінок.

Черевань трохи замнявся, але тільки на хвилину.

— По перше не знати, чи це правда, по друге — Боже мій! — нема ради... Війна!

— Знаєте Черевань що. Як Муссоліні осушить ще якесь болото і поставить місто, то повинен його назвати вашим псевдонімом. Такою ентузіястичного приклонника він, здається, в цілім світі не має.

— А Островерха!? — сказав з деякою заздрістю Черевань.

Від жартів перейшло на поважне. Війна, ріжні можливі ускладнення, вічно кипучий східноевропейський котел.

— Що думаєте — сказав хтось, — може дуже легко вибухнути і тут. А тоді одного дня совітські літаки і у Львові руїна. Уявляєте собі газові бомби. Населення вигине, як мухи.

Черевань здивовано глянув на розмовця:

— Ґазові бомби на мирне населення? На діти і жінки?! Ні, мій пане! Тож булаб ганьба двацятого століття. Ніколи в це не повірю...

Галактіон Чіпка.

Дописи.

ЛЬВІВ-ЗАМАРСТИНІВ.

Концерт замарстинівської дітвори. В неділю 29. вересня відбулася в домівці чит. „Просвіти" у Замарстинові зворушлива дитяча імпреза. Т-во „Сокіл V" на Замарстинові влаштувало пропагандовий концерт свого дівочого доросту. Свято почалося в год. 10.30 бадьорою пісенею маленького хору „Життя, дитино, це сон". Після відопівання пісні на сцену вийшов заст. голови С. Б. п. М. Пузяк і виголосив до зібраних батьків промову в якій зясував коротко мету імпрези та відношення „Сокола" до місцевої дітвори. „Батьки й мами — говорив п. Пузяк — просимо вас, щоб ви дозволили нам помогти собі у вихованні дітвори. Дайте нам свої діти! Заберіть їх з вулиці чи нездорових камяниць і пішліть їх до нас, щоб ми могли приспособити їх до праці в користь нації. Нинішна імпреза має на меті показати вам, що зробимо з вашими дітьми. Ця жмінка дітвори, цих перших двацять маленьких піонірів просять вас теж: Подивіться на те, що ми вміємо і пришліть нам наших ровесників, щоб вони з нами вчились для своєї і для загальної користи". На дальшу програму склались іще дві деклямації, пісні, балет, сольо-танок і маленька картина „Витай нам, школо!" Всі точки виведено зовсім поправно. Деякі навіть так гарно, що вони поривали публику. Саля була вщерть виповнена. Підготовою концерту займалась п-а Ярослава Демцюх, що є провідницею замарстинівської дітвори. Треба признати, що імпрезу приготовила вона основно, за що належиться їй щире признання.

ТЕРНОПІЛЬ.

Нові члени УНДО. В останніх часах зголосили на руки посла д-ра С. Барана як голови Повітового Народнього Комітету УНДО своє приступлення до Українського Національно-Демократичного Обєднання два нові видні члени, а саме п. Антін Чарнецький з Острова, повіт Тернопіль і п. Іван Майка з Тернополя. П. Антін Чарнецький, колишній редактор соціял-демократичного „Вперед" і видний член УСДП, перейшов свого часу до комунізуючого Сель-Роб-правиці і в 1928 р. був навіть головним кандидатом цієї політичної групи при соймових виборах (листа ч. 8) з тернопільської виборчої округи. Після насильного розгрому українського комуністичного руху під проводом Шумського у Совітах зневірився цілковито у доцільність цього руху, а переконавшись наглядно у шкідливости його на українських теренах Польщі хоббі у формі комунізуючих прибудівок, виступив з цієї організації і став поборювати комуністичний чи комунізуючий рух як дуже шкідливий для інтересів українського народу. Перед кількома роками осів в Острові біля Тернополя і зачав там займатись організаційною освітньо-кооперативною працею, поборюючи передовсім наскрізь руїнницьку роботу місцевих радикалів і то на місці в селі, на терені повіту, врешті на сторінках преси. Цей перехід п. Чарнецького в український національний табор у хвилині, коли він на селі стрінувся з реальним життям, є знаменний для нинішньої пори. — Другим свіжим членом УНДО є п. Іван Майка, найвидніший мясарський промисловець у Тернополі, радний міста Тернополя і голова ремісничого товариства „Зоря", один з найдіяльніших тернопільських міщан, що живо цікавиться нашим життям. Досі стояв він під впливом тернопільських соціялістів-радикалів хоч до них формально не належав.

Ювилей о. В. Громницького. В неділю 20. жовтня ц. р. відбудеться в Тернополі ювилей пятьдесятьліття священства місцевого пароха о. Володимира Громницького, що його влаштовує окремий комітет. Після церковного свята є в проекті окрема святочна академія в честь ювилята в салі „Міщанського Братства", а наконець товариські сходини в салі „Української Бесіди", котра теж збирає привіти для ювилята. О. крилошанин Володимир Громницький працює в Тернополі близько 50 літ, зразу як сотрудник, а від більше як 40 літ як парох. Він має чималі заслуги у ділянці організаційної праці як основник і керманич багатьох товариств, напр. Української Бурси ім. Качали, Міщанського Братства, Українського Кооперативного Банку й інших і тому ювилей о. Вол. Громницького повинен бути не тільки парохіяльним, але й повітовим святом, бо сам ювилят як довголітній тернопільський декан і понад 30-літній директор Українського Кооперативного Банку положив теж чималі заслуги і для цілого тернопільського повіту.

Комуністичний процес. Дня 26. вересня ц. р. розпочався перед лавою присяглих у Тернополі великий процес проти 23 молодих людей, обвинувачених у державній зраді (арт. 97 § 1 кк.) через приналежність до Комуністичної Партії Західної України (КПЗУ). З обвинувачених є пятьох тернопільських жидків, що грали ролю організаторів КПЗУ на терені тернопільського повіту і до комуністичної партії старалися втягнути передовсім членів товариства „Каменярі", поширюючи серед них комуністичну літературу і комуністичні летючки. В цей спосіб на лаві обвинувачених знайшлося аж 18 молодих українців з Березовиці Великої й Острова, тернопільського повіту, що безпосередньо чи посередньо дались заманити жидкам-комуністам. Присуд запав 30. вересня, при чому засуджено 7 обвинувачених, у першу чергу жидів, від 1 до 5 літ.

Нові книжки й журнали.

НАЗУСТРІЧ. Література, мистецтво, наука, громадське життя. Двотижневик. Другий рік видання. Ч. 19 (43) за 1. X. 1935. Зміст: Роман Сельський: Два поколіня. — М. Рудницький: Малярі поети. — В. Барвінський: Довкола останнього тридцятьліття української музичної творчости. — Володимир Ласовський: Молодий Парнас. — Галина Лащенко: Моделі. — С. Гординський: Кілька слів про АНУМ. — Д-р Роман Домбчевський: Адвокатура, мистецтво й література. — Казимір Пшерва-Тетмаєр: Із спогадів маляра. — Ірина Гургулівна: Давнина і свіжість народньої вишивки. — Андре де Льорд: Жінки мистців. — Нові видання. — Летіло 40 сорок. — 23 ілюстрації. — Ціна 50 сот.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС. Ужгород вересень 1935. Р. VI. ч. 7.

SLOVANSKY PREHLED, sbornik pro poznavani politickeho, socialniho a kulturniho zivota slovanskych statu a narodu, Praha, zari 1935. R. XXVII. Cis. 7.

BULLETIN MENSUEL DE REUSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome 1935. A. XXVI. № 8.

PZREGLĄD SPOŁECZNY. Lwów, wrzesień 1935. R. IX. № IX.

ОГОЛОШЕННЯ

за оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 5. жовтня год. 8. **веч.** „Музика на вулиці".

Неділя, 6 жовтня, в **год. 12.** вполудне вистава для дітей „Хлопці з Площі Вроні" на осн. Фр. Мольнара; в **год. 3.30** Авантюра в раю ; в **год. 8. веч.** „Музика на вулиці".

Понеділок 7. X. год. 8. веч. Аб. 2. „Виноделення".

В второк 8. X. год. 8. веч. Аб. 1. „Музика на вулиці".

Театр Рівноролностей.

Нечинний.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Ходорів:

. X. „КнязьнаЧардаша".
5. X. „Бешкет у раю".

Жидачів:

6. X. „Серед бурі".

Ходорів:

7. X. „Дівча з Маслосоюзу".
8. X. „Отаман-Пісня".

Львів:

9. X. „Отаман-Пісня".
10. X. „Дівча з Маслосоюзу".

Український Театр „Заграва" під артистичним проводом В. Блавацького:

Миколаїв (над Дністром):

Субота 5. X. „Шанг-Гонг".
Неділя 6 X. „Ой, Морозе, Мороженку..."
На викінченні ревеляційна песа О. Олеся „Обітована земля".

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конг-Конга" „Лови на тигра".
АПОЛЬО: „Ванусь" (Дивизі).
АТЛЯНТИК: „Пепо" („Жінка за 1.000 рублів") фільма в рос. мові.
ВАНДА: „Федора", „Ремо Сатан".
ГРАЖИНА: „Розмріяні уста (Е. Бергнер).
КАСІНО „Ідемо по щастя".
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чорт не жінка".
МАРУСЕНЬКА: „Чорт не жінка".
МІРАЖ: „Непотрібна дитина".
МУЗА: „Я збігнець".
ПАКС: „Ніч чудес у Люрді".
ПАЛЯС: „Дві мові".
ПАН. „Червоний султан" (Абдул Гамід) і додаток.
РАЙ: „Жид Зіс".
СВІТ: „Провокатор Азев".
СОНЦЕ: „Біла одаліска", „В тіні хмарочосів".
СТИЛЕВЕ: „Авдієнція в Ішлю" і ревія.
ТОН: „Дорога без поротття" з К. Франсис і В. Повлел.
УТІХА: „Були собі два гільтяї" (Льорель і Гарді), ревія „Ділю ніччю".
ХИМЕРА: „Малий полковник" (Шерлі Темпль).

Закордонне радіо.

Субота, 5. жовтня 1935.

Відень (506,8) 15.15 Мандоліністи, 15.25 Віольончеля, 19.20 „Дівча з Голяндії" оп. Кальмана 22.10 Пісні й арії (Ахсель сопр.) **Братислава** (298,8) 19.15 Квартет дударів. **Мор. Острава** (269,5) 18.00 Нар. мор. пісні, 19.35 Оп. пісні. **Прага** (470,2) 16.10 Популярна музика, 19.15 Нар. пісні. **Париж** (1648) 12.15 Легка музика, 20.45 „Генрих VIII" оп. Сен Саенса (фрагм.). **Білгород** (437,3) 15.30 Нар. пісні, 22.30 Легка й танк. музика **Берлін** (356,7) 17.15 Над синім і гарним Дунаєм — муз. вид., 20.10 Марші. **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 18.45 Фантазії на органах Ірдіцера (на стілю). **Кельн** (455,9) 16.00 Веселе пополудне. **Мінхен** (405,4) 15.15 Пісні (Гартман барит.), 18.30 Твори на скрипку та форт., 20.10 Веселі мельодії та пісоньки. **Будапешт** (549,5) 15.40 Спів, 17.30 Форт. рецітал, 18.30 12.00 Циг. й легка музика. **Міляно** (221,2) 17.30, 19.15 Популярна й легка музика. **Рим** (420,8) 17.05 Легка музика, 20.40 „Ля Сагредо" оп. Вітадініа.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Неділя, 6. жовтня 1935.

9.00 Ранішня авдиція, 9.03 Хліборобська газетка, 9.15 Музика з гр. пл., 9.40 Ранішній денник, 10.00 Із флетом навзаводи (з гр. пл.), 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр всячина, 12.15 Муз. поранок, 13.00, 14.00, 14.35 Із кінних перегонів, 12.25 Театр Уяви: „Паперовий кохапець" фраги комедії Ю. Шанявського, 13.45 Музика з гр. пл., 14.15 Фраги. із „Потопу" Сенкевича, 15.00 Година хлібороба, 16.00 Клопоти Бурка — для дітей. 16.15 Форт. твори, 16.45 Концерт хору, 17.00 Танк. музика, 17.40 Дрібнички, 18.00 Концерт орхестри, 18.30 Театр Уяви „Відвідини" А. Рибіцького, 19.10 Реклям. концерт, 19.25 Спорт. вістки, 19.30 Муз. гротеска з гр. пл., 19.45 Белетр. новини, 20.00 Концерт орхестри, спів, 20.45 Виїмки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Веч. денник, 21.00 На веселій львівській хвилі „Нова Аїда" етіопо-італ. опера, 21.30 Боксерський метч Польща-Чехословаччина, 22.00 Спорт. вістки, 22.15 Змагання коп. мяча Польща-Австрія, 22.45 Танк. музика в вик. орх., рефрени.

Львівське радіо.

Субота, 5. жовтня 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт сальон. музики, 13.25 Хвилинка для жінок 13.30 Найгарніша гр. пл., 14.30 Хвилина Івана Штравса, 15.00 Пенсіонарські жарти, 15.15 Біржа, 15.25 Польська морська торговля. 15.30 Концерт сальон. трія, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Спів. музика з гр. пл., 16.30 Техн. скринька, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Містечко Свір, 18.00 Для старших дітей: Зорі та дзвінки, 18.30 Огляд жін. часописів, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Співані вальси з гр. пл., 19.00 В операційній салі хірурга, 19.20 Реклям. концерт 19.35 19.40 Спорт. вістки, 19.48 Лет. комунікат із Устянової, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Прошу собі не перешкаджати — розр. музика, форт., 20.45 Веч. денник, 20.55 Табор для матерей з дітьми, 21.00 Книжка про Польщу, 21.30 Весела Сирена, 22.00 Легка музика, спів, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Неділя, 6. жовтня 1935.

Відень (506,8) 11.45 Фестіваль Сен Саенса, 12.55 Популярна музика, 17.50 Свято винограду в Італії, 20.00 Вес. комедія. **Братислава** (298,8) 8.30 Славянський квартет Глазунова, 18.10 Осінь у Татрах, радіофонічна фільма з музикою. **Брно** (325,4) 15.00 „Гофманові казки" оп. Офенбаха. 17.00 „Іль матрімоніо Сегрето" оп. Чімарози. **Кошиці** (259,1) 17.55 Хор, Солісти. **Прага** (470,2) 7.30 Концерт, 8.30 Орг. рецітал, 9.15 Тальон. квартет, 10.15 Хор, 20.15 Іт. арії, 21.05 „Голоси ліса" оп. Мартіна. **Париж** (1648) 13.15 Вок. муз. концерт, 18.00 Легка музика, 21.00 Сп. рецітал. **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 18.30 Міжнар. концерт із Каіра, 20.00 Сербський вечір. **Рига** (514,6) 17.39 Птахи та звірі в музиці, 19.20 Лотиська музика, спів, 20.00 Оп. музика. **Берлін** (356,7) 15.30 Танки й марші на форт. на 4 руки, 16.00 Концерт. **Гамбург** (331,9) 15.00 Нар. пісні й танки, 15.30 Співані й рецит. баляди, 19.20 Свято жнив. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Сільські мельодії, 18.30 Нові мельодії. **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Веч. музика, 18.70 Вес. нар. мельодії. **Будапешт** (549,5) 15.50 Спів, 17.00 Циг. музика, 22.15 Концерт. **Міляно** (221,2) 20.40 „Кавалір срібної рожі" оп. І. Штравса. **Рим** (20,8) 20.40 Концерт, 22.00 Комедія, 22.50 Танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30—5.33·50 зол.

Нім. марка 1·52—1·60, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінги 26·10—26·20, австр. шілінги 99·50 — 102, чеські корони 20·50—21·50, рум. леї 28·50—30·50, ліри 36·00—39·00.

Золото: Доляри 9.03—9·07, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60 — 4·70, 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·50—45·00, 5 проц. дол. Б. Г. 53·00—54·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41·50—43·00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44·50—46·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50·50—52·00, 5 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Преміївки.

Долярівки 50·50 — 52·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 40·50—42·50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 4-го жовтня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг масла десерового бльокового без опакування . .	2·70 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2·74·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·80 „
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. сирець	3·80 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. X. ц. р. платить своїм доставцям **за 1 кг** живої ваги птиці льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 90 дкг.	за 1 кг.	0·85 зол
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·90 „
Качки	„	0·75 „

Птицю приймає в кількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

ЗБІЖЕ.

Ціни паритас Підволочиська льоко Львів

	від до	від до
Ячмінь бров.	16.00—17·50	
Ячмінь одн.	14·25—14·50	
Ячмінь на мл.	13.50—13·75	
Овес одн.	14·00—14·08	
Овес зб.	13·50—13·75	
Висівки пш. грубі	7·75— 8·25	
Висівки пш. міл.	10·00—10·50	

Інші курси незмінені.

ОПОВІСТКИ.

Усіх ПТ. Громадян та установи, що прийняли календар **„Український Інвалід"** на 1936 р., просимо вирівняти належитість по зол. 1.50 за примірник на адресу: Український Інвалід, Львів, вул. Потоцького 48. 464 2-3

Вписи на Курси: Торговельний для Абітурієнтів та Кооперативний при Торговельній Школі „Рідної Школи", ім. „Просвіти" у Львові, вул. Хшановської 9 приймається щодня в ранішніх годинах до 5-го жовтня ц. р. Початок викладів дня 3. жовтня в год. 4-ій попол., вписове 10 зол., місячна оплата 20 зол. 418 Управа Школи.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Золоті та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо, продає дешево славнозвісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Полагоджує всякі направки. 82

Вугіль, дрова у Калитяка, Байки 14, телеф. 38-24. 214 14-30

Мешкання урядженую найновішими меблями найдешевше Брік і Грінер, Львів, Трибунальська 16. 324 5-6

Вітрівки, шкільні кольотові плащики, студентські однострої, робітничі вбрання, охоронні плащі, комбінезони, пільотки, поручає по фабричних цінах: Виробня „Паліюм", Львів, Гетьманська 22, побіч Промислового Музею 323

Новововідкритий магазин обуви „SPLENDID" Львів, Галицька 1 поручає обуву найліпшого виробу. Спеціяльний відділ домашних пантофлів. 438 4-5

Читайте „Діло"!

„ТЕ-КА" Львів, Руська 16, I. виконує найелегантніші мужеські одяги, загортки, футра і студентські однострої. 271 19-30

ФУТРА виконує дешево й солідно Евген Головкович, Львів, вул. Домініканська ч. 5. 123 3-790

Лекції французької мови у француженки. Львів, Вузька 8. II. п. (перша бічна Личаківської). Зголошення від 14—17. 459 2-2

10 зол. вчу писання на машинах. І французьке, німецьке, англійське. Випозичаю машини. Приймаю переписування, відбивання, Міхальський, Фредра 8. 1-1

Панна літ 28 шукає місця до управи дому найрадше у священика. Розуміється на господарстві і кухні, вміє шити. Зголошення: Стара Сіль у п. Антоніни Фечко. 470 1-1

Течиво проти блощиць поручає Дрогерія Колежанського Баторія 30. 472 1-5

3 покої кухня — електрика до винайму. Законне комірне. Кор. Ліщинського 25. 449а 1-5

Всі панови вбираються дешево в першорядній кравецькій робітні. Ільків Корнило. Личаківська 4. 467 1-4

2 покої, кухня по ремонті — електрика — до винайму. Законне комірне. Гоголівська 95. 469 1-3

Три-кімнатне відновлене мешкання комфорт зараз до винайму. 29. Листопада 95. 468

Конципієнта адвокатського рутинованого, кавалера, зараз потребую. Зголошення з поданням дотеперішньої практики слати до Адміністрації під „Конципієнт". 471

Кімната умебльована до винайму. Сонпвінська 69. 473

Одну або дві кімнати винайму близько св. Юра. Зголошення до Адміністрації під „Священик". 476 1-1

Склад цементу, гіпсу, вапно, вапно гашене, тростина, папа, асфальт, шутер, тачки, крейда та бетонові вироби і різні цегли, Иосиф Ботвін. Львів, Яцівська 75. 478 1-3

Д-р Ф. ДУРСТ
акушер і гінекольог
Янівська 90. Тел. 244-99
вернув. 477

Специяліст у внутр недугах і суставів
Д-р А. Карчинський
Львів, вул. Валова 25. Тел. 216-61
466 **вернувся.** 1-3

Примарій Д-р ШВАРЦ
недуги шкірні, венеричні і лікар косметика.
Львів, Словацького 4. Тел. 216-61
450 **вернувся.** 3-4

Повні смаку і найновіші
кравати від 1 зол. до найвибагливіших
з чистого шовку купиш по цінах стисло фабричних впрост у
Виробні краватів
при вул. 3-го Мая ч. 17. 427 5-10

ДІМ ШТУКИ
А. ВІСЬНЕВСЬКИЙ
Фредри 1. Тел. 254-78
Оказійно: Античні і новочасні меблі, перські дивани, образи відомих малярів. Шкіряні клюби. Бюрові меблі, панцирна каса. Комбіновані кімнати. Тапчани. Віденська їдальня. Магоневий сальон. Мужеський кабінет. Порцеляна, бронзи, макати. 325 9-16

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.